

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/81/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201773
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201773.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobkyne Ing. Z. N., bytom T., zastúpenej JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom so sídlom Klincová 35, Bratislava, proti žalovanému Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/234/2013-50 zo dňa 22. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/234/2013-50 zo dňa 22. januára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na účet právneho zástupcu JUDr. Ivana Jánošíka náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,86 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku v sume 70 € a trovách právneho zastúpenia v sume 674,56 €.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 oznámil žalobkyni, že jej odvolanie proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚKaSP-2012-13/1553/Vím-2 zo dňa 25.02.2013 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) je podané oneskorene a námietky v odvolaní nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania, ani na preskúmanie rozhodnutia v konaní mimo odvolacieho konania. Prvostupňovým rozhodnutím bola dodatočne povolená zmena stavby pred dokončením stavby „ateliér a sklad sochárskeho materiálu“ na V. v Z. na pozemku parc. č. XXXX/X v katastrálnom území O., pre ktorú bolo vydané stavebné povolenie Obvodným úradom životného prostredia Bratislava III č. ŠSS327-2340/95-Da-24 zo dňa 03.07.1995 stavebníkovi akademickému

sochárovi Y. O..

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Váda v konaní správneho orgánu spočívala v tom, že v prípade doručovania prvostupňového rozhodnutia žalobkyni sa vyskytli nezrovnalosti, s ktorými sa nevysporiadal ani prvostupňový, ani druhostupňový správny orgán. Uviedol, že existuje rozpor medzi údajmi na doručení, ktorá je založená v administratívnom spise k prvostupňovému rozhodnutiu a medzi vyjadrením Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 18.09.2013. Na doručení je poštovým doručovateľom uvedené, že prvý pokus o doručenie dňa 11.03.2013 bol neúspešný, pričom Slovenská pošta, a. s. vo vyjadrení zo dňa 18.09.2013 uviedla, že prvý pokus o doručenie zásielky bol vykonaný dňa 12.03.2013. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí ďalej poukázal na nezhodu medzi údajmi o opakovanom doručení zásielky obsahujúcej prvostupňové rozhodnutie, pretože v zmysle doručenia bolo opakované doručenie vykonané poštovým doručovateľom dňa 12.03.2013 a podľa vyjadrenia Slovenskej pošty, a. s. poštový doručovateľ druhý pokus o doručenie zásielky nevykonal. Podľa názoru súdu prvého stupňa má objasnenie skutočností, či bol dodržaný zákonný postup v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 správneho poriadku pri doručovaní prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa doručovalo do vlastných rúk, zásadný vplyv na posúdenie včasnosti podania odvolania žalobkyne a aj rozhodnutia žalovaného. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uviedol, že v ďalšom konaní bude žalovaný správny orgán povinný vysporiadať sa s otázkou doručovania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a dôkladne a presne zistiť, kedy a akým spôsobom bolo prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu doručené žalobkyni, resp. jej zástupcovi. Až následne po objasnení tejto skutočnosti bude môcť druhostupňový správny orgán buď rozhodnúť o odvolaní žalobkyne rozhodnutím alebo vybaviť jej odvolanie oznámením. Pri posudzovaní otázky, či je možné považovať oznámenie žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 za rozhodnutie a či je možné ho súdne preskúmať, súd prvého stupňa vychádzal zo skutočnosti, že pojem „rozhodnutie“ je označením technickým a je potrebné k nemu pristupovať vždy z hľadiska jeho obsahu a nie formy. Nie je rozhodujúce, ako správny orgán svoj akt označil alebo či vec vybavil neformálnym prípisom v domnienke, že nie je jeho povinnosťou vydať rozhodnutie v určitej procesnej forme. Podľa názoru súdu prvého stupňa môže byť takýto akt tiež podrobený súdному prieskumu.

Krajský súd v Bratislave vychádzajúc z uvedených skutočností napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej Krajský súd v Bratislave v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 70 € a trov právneho zastúpenia v sume 674,56 €.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že s vyššie uvedeným záverom súdu prvého stupňa sa nestotožňuje, nakoľko má za to, že postupoval procesne správne, a to v súlade s ustanovením § 24 ods. 2 správneho poriadku. Správny orgán nemá povinnosť skúmať ex offa podmienky pre uplatnenie fikcie doručovania, ak má k dispozícii doručenie s vyznačením všetkých potrebných údajov. V spisovom materiáli predložená doručka o doručení prvostupňového rozhodnutia zástupcovi žalobkyne je riadne vyhotovená doručka, ktorá má povahu verejnej listiny a je dôkazom, že sa písomnosť doručila. Neúspešný pokus o doručenie s výzvou, opakované doručenie a deň uloženia zásielky na pošte príslušnej mieste bydliska adresáta vyznačuje poštový doručovateľ len na doručení, čo bolo vyznačené. Žalovaný v súlade s ustanovením § 60 správneho poriadku preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu so súvisiacim spisovým materiálom z dôvodu, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia v konaní mimo odvolania, pričom nezistil závažné skutkové alebo právne pochybenie v postupe stavebného úradu, ktoré by mali vyústiť do zrušenia napadnutého rozhodnutia. Žalovaný vo svojom odvolaní ďalej namietal nedodržanie lehoty zo strany žalobkyne pri podaní žaloby. Žaloba bola podaná osobne na Krajskom súde v Bratislave dňa 04.10.2013, pričom posledný deň lehoty na podanie žaloby uplynul dňom 01.10.2013. Zásielka s napadnutým oznámením žalovaného adresovaná zástupcovi žalobkyne bola podľa doručky uložená na pošte dňa 29.07.2013 po neúspešnom prvom i druhom pokuse o doručenie

poštovým doručovateľom. Deň doručenia bol 01.08.2013, pričom zásielku si zástupca žalobkyne vyzdvihol až 09.08.2013. V zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov (v danom prípade do 01.08.2013) od doručenia rozhodnutia správneho orgánu, pričom zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Žalobkyňa v žalobe doručenie oznámenia žalovaného nenapadla. Krajský súd v Bratislave dodržanie lehoty na podanie žaloby neskúmal, čím postupoval v rozpore s ustanovením § 250b ods. 1 O.s.p. a podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie nezastavil. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo ho zmenil tak, že žalobu zamietne, resp. konanie zastaví, pretože oznámenie žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 nie je správnym rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 46 a § 47 správneho poriadku, a teda je vylúčené zo súdneho prieskumu.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súd prvého stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie náležite odôvodnil a poukázal na relevantnú právnu úpravu a judikatúru. Uviedla, že nedošlo k splneniu zákonných podmienok pre aplikáciu ustanovení o fikcii doručenia správneho rozhodnutia vyžadovaných ustanovením § 24 ods. 2 správneho poriadku. K námietke žalovaného, že napadnuté oznámenie nie je rozhodnutím, žalobkyňa uviedla, že súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia, alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ustanovenie § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. v spojení s ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci je spornou otázkou doručenia prvostupňového rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚKaSP-2012-13/1553/Vim-2 zo dňa 25.02.2013 žalobkyni, resp. jej zástupcovi správnym orgánom prvého stupňa a následné posúdenie otázky včasnosti podania odvolania žalobkyne proti tomuto rozhodnutiu.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podstatou správneho súdництва je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že prvostupňové rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚKaSP-2012-13/1553/Vim-2 zo dňa 25.02.2013 bolo zástupcovi žalobkyne doručované do vlastných rúk. Podľa doručky pripojenej k prvostupňovému rozhodnutiu sa prvý pokus o doručenie uskutočnil dňa 11.03.2013. Druhý neúspešný pokus o doručenie bol podľa doručky vykonaný poštovým doručovateľom dňa 12.03.2013. Poštový doručovateľ uložil písomnosť na pošte dňa 12.03.2013. Podľa vyjadrenia Slovenskej pošty, a. s. zo dňa 18.09.2013 sa prvý pokus o doručenie prvostupňového rozhodnutia uskutočnil dňa 12.03.2013. Nakoľko adresát nebol zastihnutý na odovzdávacom mieste, zanechal mu poštový doručovateľ oznámenie o uložení zásielky na Pošte Bratislava 25. Poštový doručovateľ druhý pokus o doručenie zásielky nevykonal. Poštová zásielka bola dňa 12.03.2013 uložená na Pošte Bratislava 25. Správny orgán postupoval podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku a keďže si zástupca žalobkyne do troch dní od uloženia písomnosť neprevzal, považoval za deň doručenia posledný deň trojdňovej lehoty, teda 15.03.2013. Zástupca žalobkyne si však fakticky zásielku prevzal dňa 30.03.2013, o čom svedčí jeho podpis na doručke pripojenej k prvostupňového rozhodnutiu. Uvedené vyplýva aj z vyjadrenia Slovenskej pošty, a. s. zo dňa 18.09.2013. Správny orgán sa teda zásielka s prvostupňovým správnym rozhodnutím nikdy nevrátila ako nedoručená. Doručka obsahuje údaj o reálnom doručení písomnosti (prvostupňového rozhodnutia) zástupcovi žalobkyne v priebehu plynutia odbernej lehoty, a to dňa 30.03.2013.

Právna úprava doručovania písomností správnym orgánom účastníkom správneho konania je upravená v ustanoveniach § 24 až § 26 Správneho poriadku.

Zásadnou právnou otázkou v konaní je vzájomný vzťah ustanovenia o doručovaní písomnosti do vlastných rúk (reálne prevzatie zásielky adresátom) podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku k ustanoveniu o náhradnom doručení zásielky (fikcia doručenia) podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku.

Ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku o náhradnom doručovaní je iba systematickým doplnkom aplikácie ustanovenia § 24 ods. 1 Správneho poriadku o reálnom doručení.

K aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu. Doručenie je skutkovou otázkou. V danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie a aj reálne doručenie, preukazuje jedna a tá istá doručka. Z doručky je zrejmé, že došlo ku konkurencii spôsobov doručovania zásielky tým, že v priebehu odbernej lehoty si adresát zásielku reálne prevzal. Pokiaľ doručka, z ktorej správny orgán vychádza preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy riadne preukázané, spravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky reflektuje rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to nález II. ÚS 65/2010-49.

Doručenka v tomto prípade preukazuje, že došlo k faktickému prevzatiu zásielky zástupcom žalobkyne. Uplatnenie inštitútu fikcie doručenia by vyžadovalo ďalšie dokazovanie, napr. či došlo k oznámeniu o ďalšom osobnom doručení, či sa adresát v mieste doručovania zdržiaval a pod. V prípade, že adresát zásielky (v tomto prípade zástupca žalobkyne) si zásielku osobne prevezme na pošte, je vylúčené aplikovať inštitút náhradného doručenia. Takýto postup by bol v rozpore s účelom a zmyslom ustanovenia upravujúceho inštitút náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej istoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že judikatúra najvyššieho súdu nebola vo veci uplatnenia fikcie doručenia v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku jednotná. Napríklad ešte v rozhodnutí sp. zn. 10Sžd/20/2011 zo dňa 25.04.2012 senát najvyššieho súdu uviedol, že ak sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky, považuje sa posledný deň trojdňovej lehoty uloženia zásielky za deň jej doručenia a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, príp. sa o uložení dozvedel, ale si ju vyzdvihol až po uplynutí tejto trojdňovej lehoty. Z posledných rozhodnutí najvyššieho súdu napr. sp. zn. 3Sžp/6/2013 zo dňa 17.09.2013, 4Sžo/67/2014 zo dňa 06.10.2015, 4Sžo/85/2015 zo dňa 01.03.2016, 3Sžo/101/2015 zo dňa 30.03.2016 je možné aj v tejto otázke konštatovať určitý názorový posun odvolacích senátov, keďže i uvedené rozhodnutia odôvodňujú prednosť faktického doručenia zásielky pred fiktívnym v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku s akcentom na princíp právnej istoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, ako aj v súlade s najnovšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že zásielka obsahujúca prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu č. ÚKaSP-2012-13/1553/Vim-2 zo dňa 25.02.2013 bola zástupcovi žalobkyne doručená dňa 30.03.2013, a teda zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala žalobkyni plynúť dňa 31.03.2013, pričom posledný deň tejto lehoty pripadol na 15.04.2013 (keďže 14.04.2013 bola nedeľa). Žalobkyňa podala odvolanie na poštovú prepravu dňa 12.04.2013, teda v zákonom stanovenej lehote. Prvostupňové rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚKaSP-2012-13/1553/Vim-2 zo dňa 25.02.2013 doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, keďže žalobkyňa sa proti nemu v zákonnej lehote odvolala.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na závery uvedené vyššie, považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/234/2013-50 zo dňa 22. januára 2015 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane trov konania, keď žalobkyňa bola v konaní úspešná (§ 250k ods. 1 O.s.p.) a suma náhrady trov konania je v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

V intenciách vyššie uvedeného posúdil Najvyšší súd Slovenskej republiky aj námietku žalovaného, že žalobkyňa podala žalobu na Krajský súd v Bratislave oneskorene ako neopodstatnenú.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa doručienky pripojenej k napadnutému rozhodnutiu žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 je dátum, kedy sa uskutočnil prvý pokus o doručenie, nečitateľný. Druhý neúspešný pokus o doručenie bol podľa doručienky poštovým doručovateľom vykonaný dňa 29.07.2013. Ako deň uloženia zásielky je na doručienke uvedený dátum 29.07.2013. Podľa vyjadrenia Slovenskej pošty, a. s. zo dňa 18.09.2013 sa prvý pokus o doručenie uskutočnil dňa 29.07.2013. Nakoľko adresát nebol zastihnutý na odovzdávacom mieste, zanechal mu poštový doručovateľ oznámenie o uložení zásielky na Pošte Bratislava 25. Poštový doručovateľ druhý pokus o doručenie zásielky nevykonával. Poštová zásielka bola dňa 29.07.2013 uložená na Pošte Bratislava 25. Zástupca žalobkyne si však fakticky zásielku s napadnutým rozhodnutím žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 prevzal dňa 09.08.2013, o čom svedčí jeho podpis na doručienke. Uvedené vyplýva aj z vyjadrenia Slovenskej pošty, a. s. zo dňa 18.09.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s vyššie uvedeným konštatuje, že zásielka obsahujúca

napadnuté rozhodnutie žalovaného č. A/2013/1529/MRV zo dňa 18.07.2013 bola zástupcovi žalobkyne doručená dňa 09.08.2013, odkedy začala plynúť aj zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby. Posledný deň tejto lehoty pripadol na 09.10.2013. Žaloba žalobkyne bola na Krajský súd v Bratislave osobne podaná dňa 04.10.2013, teda v zákonom stanovenej lehote.

Ani námietka žalovaného o údajnej nespôsobilosti napadnutého rozhodnutia, byť predmetom prieskumu podľa piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, je podľa odvolacieho súdu neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 37/95, II. ÚS 50/01, I. ÚS 52/02, III. ÚS 183/2003, I. ÚS 354/08) a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/29/2010 alebo sp. zn. 5Sžp/5/2011) môžu byť predmetom preskúmania súdom aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 11 ods. 4 prvá veta vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Pre rok 2015 bol výpočtový základ 839 eur. Jedna šestina výpočtového základu 839 eur je 139,83 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,86 eur za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 20.04.2015 v sume 1/6 tarifnej odmeny za rok 2015, t. j. 139,83 eur plus režijný paušál 8,39 eur plus 20 % DPH z odmeny a náhrady spolu 148,22 eur, čo je 29,64 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.